

**Zdeněk Vřešťál**, spoluzakladatel a opora kapel Nerez i Neřež, si ke svým letošním padesátinám připravil album s výběrem své tvorby autorské a interpretační. Jubilantský počín se podle jedné z písní jmenuje ***Do posledního dechu*** a obsahuje 18 titulů, z nichž jedenáct jich Zdeněk zkomponoval i otextoval sám, na ostatních s ním spolupracovali Zuzana Navarová, Vít Sázavský a další kolegové. Vydavatelská firma EMI Czech republic mohla ovšem do výběru zařadit pouze snímky, na které má práva, takže zde nejsou ukázky ze studiových nahrávek Nerezu, které patří Supraphonu. Ale i tak je výběr skutečně reprezentativní, když éra Nerezu je zachycena na šesti snímcích z alba *Stará láska nerez a vy*, které bylo nahráno živě při koncertu v Městské knihovně a vyšlo v roce 1993, a v písni *Vítr* z alba *Co se nevešlo*, zatímco zbývajících jedenáct titulů jsou nahrávky skupiny Neřež a dvě písně z alba *Čím dál víc* Vřešťál (1994).

Ze Staré lásky určitě zaujmou všechny písně, když klasickou ukázkou zpěvu všech tří hlavních interpretů je Zdenkova píseň *Do posledního dechu* (*Slunce v oknech/ doktor v domě/ Ještě svítí slunce/ pro tebe i pro mě/ Pavouk v síti sladce dřímá*), která ve studiovém provedení vyšla na prvním albu *Masopust*. Z hudby různých etnik čerpá *Kytička se Zuzaniným textem* (*Do okna si postavím kytíčku kytku/ pěknou kytku postavím/ u dveří tě zastavím/ pak ti nohu nastavím/ čertovský kvítku*), která dokazuje, že Nerez dělal world music již v době, kdy tento termín ještě nebyl znám. V písních *Naruby*

a

*Stín*

se ozve zvuk připomínající Panovu flétnu a v bookletu se dočteme, že tyto tóny vydává jakási novodurová podoba tohoto nástroje vyrobená pro Zuzanu inženýrem ekonomie Zdenkem, který projevil vědecké schopnosti, když v roce 1993 napsal píseň

*Vysoká politika*

, která by dnes mohla znít jako úvod ke každým rozhlasovým a televizním zprávám.

Z těch "neřežských" se mi asi nejvíce líbí *Tak ber* z prvního alba hraná v sestavě se saxofonem a klávesami, a čardášová parodie *Prstýnek* z alba *Nášup*. Tady ji zpívá Zdeněk s Filipem Benešovským, ale na svých koncertech ji také uvádí Marie Rottrová, která s ní nedávno ozdobila i křest nového alba Zuzany Lapčíkové a Josefa Feča. Nepřeslechnutelná je píseň z dob hanspaulského Houtyše *Vlakem na Kolín*

, známá také v interpretaci Martina Krause, nahraná Neřežem na album *Nebezpečný síly*. Vedle kytar Zdeňka a Víti tu zní tenorsaxofon Martiny Fialové, housle Vladislavy Hořovské, trombon a klávesové nástroje Filipa Jelínka a bicí Davida Uhra. Z hořce humorného textu tu ocitujeme alespoň závěr:

*Vlakem na Kolín/ jedu víc než sám/ vím myšlenky na tebe/ svou hlavu bez těla/ na peroně*

*ponechám/ pro tebe má hlava/ byla jen střep/ ted' snad už pochopíš/ proč jsem tam dřep'/ a proč bezhlavě volím/ cestu na Kolín...*

Z alba **Čím dál víc** Vřešťál určitě zaujme pyromanská hříčka *Ohníčky* informující v úvodu o zvláštní zálibě: *Každej z*

*nás pěstuje svý koníčky/ jeden má auto druhý rybičky/ □ já mám hobby/ od jistý doby/ mě nejvíc pobaví ohníčky*

. Tím ale představy nápadníka paličovy dcery nekončí a své fantazie rozvíjí dál:

*Jednou se spojím s výzkumem a vědou/ abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou/ a místo hřebenu měl drsnou plochu škrátka/ a pak se učesal to by byla pohádka*

. Pohádkové je i finále výběru v podobě písničky

*Dva, tři, čtyři, pět*

z alba *Sloni v porcelánu* (1999), kde se Zdeňkem zpívá dětský sbor.

Nové album Zdeňka Vřešťála už ale také míří do budoucnosti a to pěknou písni *Na koni*, která je připravena pro další album skupiny Neřež. Se Zdeňkem ji tu zpívá Marie Rottrová, doprovází Neřež se zatím anonymními hosty. Jak je vidět, přesněji řečeno slyšet, do posledního dechu má Zdeněk Vřešťál hodně daleko a určitě se od něj dočkáme ještě spousty písniček s výbornými melodickými i textařskými nápady.